

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Sí, la recessió ja és aquí

No hi ha amagatall possible, estan retratats

La setmana passada la Cambra de Comerç va haver de presentar noves dades i xifres que confirmen que la recessió econòmica ja és aquí. Així ho vaig escriure en aquesta Plaça del Poble fa tres mesos (*BonDia*, 24 de setembre del 2019).

I ho escrivia després d'haver escoltat la presentació pública de l'informe 2018 de la Cambra de Comerç, que no podia pas amagar que l'economia andorrana s'estava encongint.

Ara ja ho reconeixen sense tants embuts. I el ministre portaveu, dimecres passat, feia exercicis d'equilibrisse per intentar encara negar l'evidència.

Com he dit –i escrit– les darreres setmanes, especialment en aquesta Plaça del Poble del 30 de juliol del 2019, estem en el moment precís per encarar els cops de timó que cal dur a terme, no pas únicament per sortir de les fortes onades passatgeres, sinó com a part necessària del nou rumb que ha d'agafar el vaixell andorrà per arribar al port que desitgem.

Les reformes necessàries que cal debatre, tots els esforços necessaris per reduir el dèficit de l'Estat així com les propostes per aconseguir una inversió estrangera positiva no arribaran a bon port si el mercat en el qual s'han de moure els agents econòmics no garanteix drets i deures compartits ni tampoc aconsegueix que les empreses i professionals d'Andorra puguin competir en igualtat d'oportunitats.

Dissortadament, les propostes econòmiques del govern de

Xavier Espot es nodreixen de les generalitats habituals en la fulla-raca discursiva dels economistes liberal-conservadors. Consisteixen, fonamentalment, en promeses de reformes estructurals que no són ni reformes ni estructurals.

Podem recordar aquí Samuel Johnson, el pensador anglès que va analitzar així una obra que havia rebut per comentar:

“La seva obra és original i interessant. Llàstima que el que és interessant no sigui original i el que és original no sigui interessant.”

El ministre portaveu feia dimecres equilibrisse per negar l'evidència

---

Vivim des de fa anys un retrocés social i una malversació de les institucions

---

I això és el que ens està succeint amb aquest Govern. Abraçats en la lluita comuna per la supervivència política, els seus protagonistes principals han esborrat qualsevulla perspectiva estratègica. Viuen atrapats en el tacitisme, en el dia a dia.

Però el país, Andorra, no està per a bromes. Hem d'aguantar les conseqüències de la crisi financera internacional, de l'augment dels preus de l'energia i altres

matèries de primera necessitat com són les d'alimentació.

Ens afecta, i molt, el problema de la construcció i tenim pendent una resposta al desafiament que ens porta al necessari canvi de model econòmic. Necessitem un nou model que ens permeti guanyar competitivitat.

Ens caldria, ens cal, aconseguir articular consensos, acords polítics, que ens enforteixen com a país, cap a dins i cap enfora.

Andorra viu des de fa anys una erosió, en termes de retrocés social i de malversació de les institucions constitucionals.

Hi ha excepcions, però són illes en un mar de mediocritat i, sovint, d'incompetència.

A Andorra li convé que els responsables polítics, econòmics i socials trobin una resposta negociada a la situació de dèficit creixent de la Seguretat Social, a la reforma educativa, a la crisi climàtica global, a la reforma de les transferències als comuns, a la lluita contra les desigualtats de gènere i, més globalment, a la reforma de la Constitució.

Necessitem fer tantes coses diferents al que s'ha fet els darrers nou anys, i fer-les d'una manera tan diferent, que no ens podrem escapar d'un canvi: de model econòmic, de relacions laborals i d'Estat del benestar.

Mentre la ciutadania ja s'està manifestant, no pas al carrer sinó a les urnes, amb la gran quantitat de vots blancs i l'augment preocupant de l'abstenció de les eleccions comunals del diumenge. El desencís i el rebuig a la política actual són contundents.